

Endelig skulde

6° direkte Billetter kunne udstedes mellem alle Stationer. Denne særdeles ønskelige og vigtige Foranstaltning vilde muliggøres ved den under 4° angivne Systemforandring og ved Indførelsen af en mindre smaalig Beregning af Billetpriserne for de længere Afstande.

Gennemførelsen af de under 1° til 6° anførte Grundsætninger vilde gøre den danske Værjontarif til den lempeligste og klareste af alle bestaaende Tariffer for rejsendes Befordring. Man er tilbøjelig til at tro, at den højeste Betaling for en enkelt Rejse her i Landet under Forudsætning af, at Moderationen for Dobbeltbilletter ophæves, vilde kunne nedsættes til 6 Kr. for III. Kl. og 10 Kr. for II. Kl. Smidertid maa Erfaringen her være den afgørende; ved at fastslaa nærmere Regler vilde man komme ind paa saadanne Enkeltheder, som det vilde være utilraadeligt at fæstne ved Lov.

Til § 61.

I denne Paragrafs 1ste og 2det Stykke angives Grundreglerne for Godsbefordringen i det væsentlige overensstemmende med de Principper, der ere fulgte i Tarifen af 1. Juni 1890. Bestemmelsen i Paragraffens 3die Stk. er derimod ny. Der indeholdes heri en væsentlig Forandring i det Bestaaende, idet den højeste Vognladningsklasse (Takst 4) er forudsat hævet, dog paa den anden Side kun paa Betingelse af, at den hidtidige Ret til fragtfri Forsendelse af tomt Returgods bortfalder og afløses af en lav Takst for al brugt Emballage.

Vognladningstaksten „Takst 4“, den saakaldte „almindelige Vognladningsklasse“, omfatter alle i Fortegnelsen over de lavere Vognladningsklasser (Taksterne 5—7) ikke særlig nævnte Varearter, heriblandt adskillige af de vigtigste Livsformødenheder (Mælk, Brød, Smør, Margarine, Fedt, Æg, Ost, Ær, Fisk undtagen Sild, Kolonialvarer, navnlig Sukker, Kaffe og Te, Ol og Brændevin paa Flasker, Manufakturvarer). Som det vil ses, er der heriblandt flere af vore betydeligste Eksportartikler (Smør, Fisk og Æg; Kød og Flæsk) tariferes allerede nu lavere). Det maa nu antages, at denne Takst er vel høj, hvilket bestrækes ved, at der efter den kun forsendes $\frac{2}{3}$ af det Quantum, som befordres efter den næsthøjeste Klasse (næp 5 pCt. af alt Vognladningsgods), og at den gennemsnitlige Transportlængde for Gods efter Takst 4 kun er 79 Kilometer, medens den for næste Klasse er 111 Kilo-

meter. Det synes derfor rigtigt at ophæve Takst 4 eller rettere at sammenmelte den med den næsthøjeste (nubværende Takst 5), som altsaa fremtidigt vilde blive den „almindelige Vognladningsklasse“. Dette fører for ovennævnte Varearter til en gennemsnitlig Fragtnedsættelse paa 25 pCt. Foranstaltningen er forbunden med en ikke ganske ringe Risiko, idet den som Følge drager efter sig en Nedsættelse af Styktaksten for disse Varer i større Partier; men den kan forventes at vilde medføre en betydelig Forøgelse af Trafikken. Den ovennævnte Nedsættelse bør dog, som foran bemærket, være betinget af, at den fragtfri Forsendelse af tomt Returgods ophæves, medens der i Stedet for indføres en lav Takst, gældende for al brugt Emballage, uden Hensyn til, om den er Returgods eller ej. Der sendes for Tiden aarlig ca. 700,000 Centner tomt Returgods fragtfrit over Statsbanerne. Efter Vægten er det henimod dobbelt saa meget, som der forsendes af fersk Fisk, men den tomme Emballage er derhos særlig rumindtagende og lægger som Følge heraf endnu langt stærkere Beslag paa Materiellet. Den nye Takst bør som bemærket være særlig lav, men dog med et tilstrækkelig højt Minimum til at udelukke de store Mængder af ganske værdiløse Emballager, som nu komme til Forsendelse paa Grund af den tilstaaede frie Befordring.

Til § 62.

I denne Paragraf angives Fragten for de saakaldte Frimærkepakker. For Tiden kunne kun Pakker indtil 15 Kg. sendes som Frimærkepakker; i Lovforslaget udvides Grænsen til 25 Kg. Naar man har optaget disse noget specielle Regler i Lovforslaget, er Grunden den, at ogsaa Postvæsenet har en Pakketakst, som er lovbestemt (Postlov af 5te April 1888 § 12 e); de to Forsendelsesmaader supplere hinanden; Jernbanens Pakketakst er især anvendelig for noget større Pakker, Postvæsenets Takst dels for mindre Pakker, dels for Pakker med Efterkrav eller saadanne som ledsages af Breve, dels for Pakker til Steder udenfor Jernbanestationerne.

Til § 63.

I denne Paragraf angives Grundlaget for Kreaturtaksterne overensstemmende med Kreaturtariffen af 1ste Juni 1889.

Til § 64.

Paa Grund af Dampfærganlæggenes Kostbarhed vil det — i Lighed med, hvad der allerede nu finder Sted — være nød-